

IDITE PO SVEM SVIJETU

SADAŠNJA ISTINA

I PROPOVIJETAJTE EVANĐELJE

POSVETI IH SVOJOM ISTINOM

TVOJA RIJEČ JE ISTINA

Izd. 16.

LONDON, ČETVRTAK, APRIL 26, 1900.

Br. 17.

STANOVNICI NA VISINI

(Isa. Ivii 1-21, Lautov Prevod)

1. PRAVEDAN čovek gine, i niko ne uvida;
I pobožni ljudi su uklonjeni, i niko ne razume
Da je pravedan čovek uklonjen zbog zla.
2. On će otići u miru; počivaće u svom krevetu;
Upravo savršen čovek; onaj koji hoda pravom stazom.
3. Ali vi, pristupite ovamo, o vi sinovi vračare;
Vi seme praljbnika, i bludnice!
4. Kome se podrugujete?
Na koga razvaljujete svoja usta, i plazite jezik?
Niste li vi otpadnička deca, lažno seme?
5. Gorite od požude za idolima pod svakim zelenim drvetom;
Koljete decu u dolinama, pod pukotinama stena?
6. Među glatkim kamenjem doline je tvoj udeo;
Oni, oni su tvoj žreb;
Čak si i njima izlila svoju levanicu,
Iznela si svoj prinos.
Mogu li gledati ove stvari sa odobravanjem?
7. Na visokoj i uzvišenoj gori si postavila svoj krevet;
Upravo si tamo otišao gore da prineseš žrtvu.
8. Iza vrata i dovratka si postavila svoj spomen;
Otišla si od mene, i otišla gore; proširila si svoj krevet.
I učinila zavet sa njima;
Volela si njihov krevet; obezbedila si mesto za njega.
9. I posetila si kralja sa poklonom od ulja;
I umnožila svoje dragocene pomasti;
I poslala svoje ambasadore daleko;
I unizila se čak do Hada.
10. Dužinom svojih putovanja si se umorila;
Rekla si, Nema nade;
Pronašla si oslonac svog života svojim radom;
Zato nisi sasvim klonula.
11. A koga si se tako uznemireno plašila, da trebaš postupati tako prevarno?
I nisi li me se setila, niti si razmišljala o tome
12. Međutim objaviću svoju pravednost;
I tvoja dela ti neće koristiti.
13. Kada vičeš, neka te tvoji saradnici izbave;
Međutim vetar će ih odneti; dah će ih uzeti.
Ali onaj ko se uzda u mene naslediće zemlju,
I posedovaće moju svetu goru.
14. Tada ću reći: Nabacajte, nabacajte put; raščistite put;
Uklonite svaku prepreku sa puta mog naroda.
15. Jer tako kaže Jehova, Višnji i Uzvišeni; Prebivajući u večnosti; i čije ime je Sveti:
- Na visokom i svetom mestu ću stanovati;
I sa skrušenim i poniznim duhom;
Da oživim duh poniznih,
I da dam život srcu skrušenih.
16. Jer neću se uvek prepirati;
Niti ću zauvek biti gnevan;
Jer bi duh preda mnom bio uništen;
I žive duše koje sam stvorio.
17. Zbog njegovog bezakonja na kratko vreme sam bio gnevan;
I udario ga;
skrivajući svoje lice u svom besu.
A on je otišao, vraćajući se nazad na put svog sopstvenog srca.
18. Video sam njegove puteve; i izleću ga,
i biću njegov vodič;
I obnoviću utehe njemu, i njegovim ožalošćenima.
19. Ja stvaram plod usana:
Mir, mir, onom ko je blizu,
I onom ko je daleko, kaže Jehova;
i izleću ga.
20. Ali opak su kao uzburkano more;
Jer ono nikada ne može da miruje;
Već njegove vode podižu prljavštinu i mulj.
21. Nema mira, kaže moj Bog, opakima.

“Opaki su
kao uzburkano more;
Jer ono nikada ne može da
miruje.”

POGLED NA POSLEDNJE DANE

U ovom poglavlju imamo sliku poslednjih dana, — vremenu nevolje koja neposredno pretihodi Gospodnjem dolasku. Proučavalac treba zapamtiti da je uništenje drevnog Vavilona, a takođe i Jerusalima, koji je pao samo zato što je njim dominirao duh Vavilona, bilo samo preduslov velikog uništenja na poslednji dan. Karakteristika tih vremena je bila oholost, odbacivanje Boga, uzvisivanje sebe iznad njega, i progonstvo onih koji su bili odani istini. Upravo tako će biti, samo u mnogo većem stepenu, u

danima dolaska Sina čovečjeg. „U poslednjim danima doći će teška vremena; jer će ljudi biti ljubitelji samih sebe, pohlepni, hvalisavi, oholi, hulitelji, nepokorni roditeljima, nezahvalni, nesveti, bešćutni, nepomirljivi, klevetnici, neobuzdani, goropadni, preziratelji dobrih, izdajnici, brzopleti, bahati, ljubitelji užitaka više nego ljubitelji Boga.“ „Jeste, i svi oni koji budu živeli pobožno u Hristu Isusu, biće progonjeni, a zli ljudi i zavodnici napredovaće iz zla u gore zavodeći i biti zavodeni.“ 2. Tim. iii 1-4, 12, 13. Sva ova zloba treba da bude pronađena u navodnoj Hristovoj crkvi, i navodnim Božjim propovednicima koji treba da budu vođe u progonstvu prezrenih vernih, upravo kao što je bilo u prošlim vremenima kada je rimski Vavilon imao prevlast. Biće zapamćeno to da su u pedeset šestom poglavlju Isaije, koje je proučavano prošle sedmice, gde je Šabatna istina predstavljena kao standard za okupljanje Božjeg naroda, stražari predstavljeni kao da žive samo za sebe; a kada čovek živi samo da zadovolji sebe, on prirodno prezire one koji su dobri.

DUHOVNA PRELJUBA I NJEN PLOD

STIH 3 iz naše sadašnje lekcije odnosi se na decu bludnice te otpale crkve koja je opisana u Otk. xvii 1-6. Crkva je Hristova zakonita nevesta; jer su svi njeni pravi članovi oslobođeni od greha, da „budu venčani za drugog, upravo za njega koji je vaskrsao iz mrtvih“, da mogu donositi plod Bogu. Rim. vii 4. Kada navodna crkva ode od „jednostavnosti koja je u Hristu“ (2. Kor. xi 3), i napusti njegov zakon, to je preljudba najgore vrste. Zlo je uvek suprotstavljeno dobru, i prema tome imamo u četvrtom i petom stihu naše lekcije izjavu o činjenici da je ovo „lažno seme“, ova deca bludnice, uključeno u rujanje i progonstvo dobrih, čak do smrti. Ovo odgovara rečima u Otk xvii 6: „I video sam ženu pijanu od krvi svetih, i od krvi Isusovih mučenika.“ Jakov v 5-8 pokazuje da će gozbe i neredi, i progonstvo pravednih, biti karakteristike poslednjih dana; a stihovi na koje je upravo upućeno u Otkrivenju pokazuju iz kog ćoška ova progonstva izvire. Takođe uporedite stihove 7-9 iz naše lekcije sa Otk. xviii 7-9 i dalje, gde imamo sliku crkvinog zabavljanja sa sekularnom silom, pomoću čega ona dobija uzvišen položaj i bogatstvo. Ove pojedinosti dovoljno utvrđuju vreme gde se naša lekcija primenjuje, i događaje na koje upućuje. Pošto su ove stvari rešene, ostalo je lako.

PRAVEDNI SU UKLONJENI OD ZLOBE

KAKO bismo takođe ispravno razumeli ovo poglavlje, treba biti zapaženo to da u hebrejskom nema ni traga rečima „koje treba doći“, u prvom stihu. U skladu sa tim Laut i mnogi drugi prevodioci su ih uklonili. Hebrejska reč, složenica, je ista koja je korišćena u Post. xlvii 13: „sva zemlja Hananska je klonula zbog gladi“; takođe i u Post. xxxvi 7: „zemlja u kojoj su bili tuđinci nije ih mogla nositi zbog njihove stoke“; i u Post. xxvii 46: „Umorna sam od svog života zbog kćeri Hetovih“. Ista reč se pojavljuje u stihu 16 ovog poglavlja, i prevedena je „preda mnom“, gde smisao jasno ukazuje da je značenje „zbog“. Da je Bog zauvek gnevan, ljudski

duhovi bi bili uništeni zbog njega, ili kroz njega. Iz ovoga će se videti to da ako bi prevod stavljen na marginu Revidirane Verzije bio ubačen u tekst, imali bismo tačnu izjavu o slučaju. Tako: „Pravednik gine, i niko to k srcu ne uzima: milosrdni se uklanjaju, a niko ne uviđa da je pravednik uklonjen preko zla.“

Uobičajen prevod navodi na pretpostavku da Bog uklanja pravedne da ih spasi od zla koje dolazi, dok nas pravi prevod uči da će u poslednjim danima pravedni ljudi biti uklonjeni, od zla. Hebrejska reč prevedena „uklonjeni“, ukazuje da je korišćeno nasilje. U samim poslednjim danima, kada će Božji Duh biti potpuno i konačno odbačen od otpale crkve, i dekret izlazi da je svako slobodan da ubije pravedne, možemo biti sigurni da niko neće biti ubijen, jer će svako iz Božjeg naroda u tom vremenu nevolje biti izbačen (Danilo xii 1); njihova smrt ne bi rezultirala dovođenjem bilo koga Gospodu, a Bog neće dopustiti da pravedna krv bude prolivena beskorisno; međutim pre nego što ta tačka bude dostignuta, kada krv mučenika još može biti seme koje će rezultirati donošenjem žetve duša, mnogi će biti primorani da svedoče svojim životima za istinu.

ZASTO da ne? Zašto bi bilo ko odmahivao svojom glavom na ovu izjavu? Svet je uvek neprijateljstvo protiv Boga, a pošto zli ljudi i zavodnici treba da napreduju iz zla u gore, kako može biti pretpostavljeno to da će poslednji dani biti slobodniji od progonstva nego što su bila prošla vremena. O malom rogu iz Danila vii, koji predstavlja moderni Vavilon, otpalu crkvu čitamo, „I gledao sam, i taj isti rog je zaratio sa svetima i nadvladao ih; sve dok nije došao Pradavni i sud se dao svetima Svevišnjeg; i došlo je vreme da sveti poseduju kraljevstvo“. Oni koji računaju na lako vreme u Gospodnjoj službi, kako se kraj približava, pripremaju se za strašno razočarenje.

ZAMENJENI SPOMEN

Još dalje: U stihu 8, čitamo, „Iza vrata i do vratka si postavila svoj spomen“. Ovo je očigledno u protivljenju Božjem spomenu, koji je Šabat iz četvrte zapovesti, sedmi dan sedmice. Reči ovog zakona za koje je naređeno da budu napisane „na do vratnicama svoje kuće i na svojim vratima“ (Pnz. vi 4-9), znak su da je Bog bio Gospodar kuće, i njegov zakon njeno pravilo; ali umeto toga, „crkva“ ima svoj sopstveni gest, i bez najmanjeg nagoveštaja Božanskog autoriteta, uvela je svetkovanje prvog dana sedmice, kao naznaku da zauzima Božje mesto, postavljajući sebe kao Boga. To je krunski čin duhovne preljudbe i idolopoklonstva. Biće to zbog Šabata, zbog pitanja da li Bog ili „crkva“ treba da bude prepoznat kao jedini i vrhovni autoritet, da će progonstva poslednjih dana besneti.

BLAGOSLOV ZA PREZRENE I PROGO- NJENE

MEĐUTIM iako pravedni mogu biti pobijeni od opakih, i niko ne može obeležiti mesto gde

će pasti, i on sam, poput njegovog Gospoda, može biti ubrojen među prestupnike, „počivaće u miru“, dok opakima koji se hvale svojom umišljenom sigurnošću i moći, nema mira. Ljudi mogu izbaciti imena poniznih koji padaju zbog istine, i mogu ih smatrati kao izgubljenima, ali glas sa neba, posebno govoreći o opasnostima i progonstvima poslednjih dana, kaže, „Blagoslovljeni su mrtvi koji od sada umiru u Gospodu. ‘Jeste’, govori Duh, ‘neka otpočinu od svojih napora; i prate ih dela njihova’“. Otk. xiv 13. Jer nikog od onih koji umiru u Gospodu ne treba da žalimo kao one koji nemaju nadu; već za one koji padnu u poslednjoj borbi istine protiv zablude postoji izgovoren poseban blagoslov. Oni koje svet i svetovna crkva najviše preziru, su oni koje Gospod najviše ceni.

„Prebivaće na visini.“ „Jer ovako govori Višnji i Uzvišeni, koji prebiva u večnosti, kome je ime Sveti: ‘Prebivam na mestu visokom i svetom, i sa onim ko je skrušenog i poniznog duha.’“ On prebiva na oba mesta u isto vreme. Dok prebiva na visokom i svetom mestu, Bog je takođe u srcima poniznih i skrušenih. Kako to može biti? To je zato što su srca takvih njegova svetinja, sveto mesto za Božje stanovanje preko Duha, i on ih je podigao, i učinio da sede sa Hristom na nebeskim mestima i dao im je vlast „daleko iznad svakog poglavarstva i vlasti“. Ef. i 19-23; ii 4-6. Obećanje je, „Onom ko pobedi i do kraja bude držao moja dela daću vlast nad narodima“. Otk. ii 26. Oni koje zemaljski vladari ubiju su pravi vladari, i nikada njihova vlast nije veća nego kada predaju svoja tela da ne mogu obožavati bilo kakvog lažnog boga. Kraljevi ovog sveta i „crkveni vladari“ neće znati do Suda koliko su kraljeva u odeći radnika naterali da pretrpe mučeništvo. Kao što je to bilo sa Hristom, upravo tako će to biti i sa njegovim vernim sledbenicima. Kakva predivna blaga postoje u „Hristovoj sramoti“, i kakva je privilegija da bude dopušteno da se dele!

Međutim postoji nada pružena svima. Gospod nema zadovoljstvo u smrti zlog, nego u tome da se odvrti od svog zlog puta, i živi; i tako on šalje Hrista, propovedajući „mir, mir, onom ko je blizu, i onom ko je daleko“. Gospod ima izlečenje za sve koji će se okrenuti ka njemu. Njegov bes traje samo trenutak, dok njegova milost traje zauvek. Dugo trpljenje našeg Boga je spasenje, a njegovo spasenje je vrlo veliko. Isus se molio za oproštaj onih koji su ga pogubili, a Petar, ispunjen Duhom, rekao je onima koji su bili njegovi izdajnici i ubice, „Prema tome, pokajte se i budite obraćeni“. Sada je trenutak prihvatanja, sada je dan spasenja.

◆◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER